

РЕШЕНИЕ

№ 2093

гр. София, 31.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 17.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12269** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 76, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на МБАЛ [фирма] – [населено място], срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-249/23.11.2020г., издадена от Управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която на здравното заведение е наложена санкция в размер на осем хиляди лева.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че същият е издаден в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не е посочено правното основание за налагане на санкциите, както и, че наказващия орган не е изложил мотиви относно техния размер. Сочи се, че в оспорената заповед не е индивидуализиран протокол № РД25-441-1/15.10.2020г., както и договорите, предмет на проверката. Излагат се доводи за неправилно посочване вида на проверката, както и, че не е спазен принципа за съразмерност и не е обсъден въпроса за малозначителност на нарушенията и обстоятелството, че медицинската помощ е извършена в съответствие с НРД за МД и пациентите са били удовлетворени от тях. Прави се искане оспорената заповед да бъде отменена, като неправилна и необоснована, претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Управителя на НЗОК, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. Ч. оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана, като развива

доводите си в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура - редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на [чл. 235, ал. 2 от ГПК](#), вр. [чл. 144 АПК](#), намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед № РД-25-441/25.09.2020г. Управителят на НЗОК наредил извършването на проверка на МБАЛ [фирма] – [населено място] относно: Контрол по изпълнение на договорите на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с Националния рамков договор за медицински дейности за 2020-2022г. /НРД за МД/ и проверка по писмо с вх. № 23-00-259/04.08.2020г., за периода 28.09.2020г.-30.09.2020г. вкл., възложена на длъжностните лица д-р А.Ш. и М.М. - главни експерти в дирекция КАПДЗЗО.

В изпълнение на горесцитираната заповед била извършена проверка, като резултатите от нея били обективирани в протокол № РД-25-441-1/15.10.2020г. Проверката била извършена въз основа на представената от лечебното заведение документация: разрешение за осъществяване на лечебна дейност № МБ-272/25.01.2011г.; договор № 22-2462/25.02.2020г.; график на лекарите за м.06 и м07; ИЗ на ЗОЛ Н. А. – заверено копие; ИЗ с №№ 365, 366, 367, 668, 377, 383, 388, 389, 390, 406, 407, 414, 415, 416, 431, 435, 437, 438, 439, 445, 453, 454, 460, 461, 462, 472, 481, 519, 526, 527, 528, 534, 535, 540, 542 по КП 217.1 за м. юни и юли 2020г.; фактури от лечебното заведение; ценоразпис; становище от управителя на болницата, във връзка с писмо № 23-00-259/04.08.2020г.

При проверка на гореописаните документи проверяващия екип установил, че са допуснати 40 нарушения на изискванията на чл.37, ал.1 от ЗЗО и чл.277 от НРД за МД, във връзка с Постановление № 230/26.09.2019г. на Министерски съвет за определяне размера на сумите, заплащани от здравноосигурените лица за посещение при лекар, лекар по дентална медицина и за болнично лечение, приети с Постановление № 193 на Министерски съвет от 2012 г., тъй като в представените ИЗ било установено, че 40 пациенти са заплащали сума за болнично лечение, съгласно чл. 37 от Закона за здравното осигуряване, в размер на по 6.10 лева на ден, вместо записаното в чл.37, ал.1 от Закона за здравното осигуряване: „За всяко посещение при лекаря или при лекаря по дентална медицина, както и за всеки ден болнично лечение но не повече от 10 дни годишно, лицата по чл. 33 заплащат на лекаря, на лекаря по дентална медицина или на лечебното заведение суми определени с Постановление на Министерския съвет. Постановление №193 на Министерския съвет от 2012 г. за определяне на размера на сумите заплащани от здравноосигурените лица за посещение при лекар, лекар по дентална медицина и за болнично лечение в чл. 2 ЗЗО заплащат за всеки ден болнично лечение, но не повече от 10 дни годишно сума в размер 5.40 на ден. В Постановление № 230/26.09.2012 г. за изменение на Постановление №193 на Министерския съвет от 2012 г. за определяне на размера на сумите заплащани от здравноосигурените лица за посещение при лекар, лекар по дентална медицина и за болнично лечение е определено в Параграф 1, че в чл.2 думите 5.40 се заменят с 5.80 лева, а именно 5,80 лева на ден болничен престой.

От контролния орган е прието, че са извършени 40 нарушения по чл.37, ал.1 от ЗЗО и чл.277, ал.3 от НРД за МД, вр. Постановление №230/26.09.2012г на

Министерски съвет. Протокола бил връчен на представител на лечебното заведение срещу подпис на 15.10.2020 г. с указание, че има право да подаде писмено становище пред Управителя на НЗОК по направените в него констатации в 7-мо дневен срок. Според данните от административната преписка оспорващият не се е възползвал от правото си да депозира писмено възражение.

Въз основа на констатациите по Заповед № РД-25-441/25.09.2020г., Управителя на НЗОК издал на основание [чл. 74, ал. 5 от ЗЗО](#), чл. 412, ал. 1, т.1 и ал.2, чл.413 и чл.422, ал.1 от НРД по МД за 2020-2022 година оспорената в настоящото производство Заповед № РД-253С-249/23.11.2020г. С нея е наложена санкция на МБАЛ [фирма], представлявано от д-р И. К., за нарушаване изискванията за заплащане на потребителска такса от ЗОЛ, в частта относно определения размер за ден болничен престой на 40 пациента, и на основание чл. 414, ал. 3 от НРД за МД за 2020-2022 година, била определена финансова неустойка в размер на 8000 лева / 40бр. x 200 лв. /.

Заповедта била връчена на адресата на 01.12.2020 г. Съответно жалбата срещу същата е подадена чрез ответника до настоящия съд на 11.12.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат пряко от издадения индивидуален административен акт, в законоустановения 14 дневен срок, пред местно компетентния да я разгледа административен съд. Оспорен е индивидуален административен акт по смисъла на [чл. 21, ал. 1 от АПК](#), подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на [чл. 76, ал. 5 от ЗЗО](#).

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В съответствие с изискванията на [чл. 168, ал. 1 от АПК](#), съдът дължи извършване на цялостна проверка по [чл. 146 от АПК](#) на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния такъв.

Заповедта е издадена от компетентен орган – Управителя на НЗОК, съобразно правомощията установени в [чл. 74, ал. 5 от ЗЗО](#), при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя и не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. Поради изложеното в случая не съществуват отменителни основания по [чл. 146, т. 1](#) и [т. 2 от АПК](#).

Заповедта е издадена при спазване на правилата за осъществяване на контрол. Процедурата за извършване на контрол за изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контрольори, при спазване на изискванията на [Глава втора, раздел X от ЗЗО](#) и Глава XX от НРД за медицинските дейности за 2020-2022 г. Издадена е заповед за възлагане на проверката, съставен е протокол за извършената проверка с изложени констатации. По делото няма данни за подаване на възражение срещу резултата от проверката, т. е жалбоподателят не се е възползвал от възможността,

предоставена му от закона, да възрази в указания срок срещу констатациите в протокола от 15.10.2020 г. Следователно, в административното производство са спазени изискванията на специалната процедура на ЗЗО за назначаване на проверка, за компетентност на контролорите, за извършване на проверката, за съставяне на протокол за резултатите от нея, за връчване на протокола, поради което правото на участие на проверяваното юридическо лице не е било накърнено в никаква степен. Обстоятелството, че оспорващият не е възразил по констатациите от протокола, е негова преценка по упражняване правата му в образуваната административна процедура. Поради липса на такова становище, съдържащо оспорване на констатациите на съответното длъжностно лице по [чл. 72, ал. 2 от ЗЗО](#), с решаването на този спор не е била ангажирана Арбитражна комисия. При това положение и предвид нормата на чл. 74, ал. 5, пр.1-во от ЗЗО, съгласно което, когато лицето обект на проверката, не изрази становище по ал. 4, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция. В изпълнение на тази норма и на основание чл. 412, ал. 1 и ал.2, чл.413 и чл.422, ал.1 от НРД за медицинските дейности за 2020-2022 г., ответната страна е издала и оспорената Заповед № РД-253С-249/23.11.2020г., с която е наложена финансова неустойка за всички 40 бр. за констатирани нарушения по чл.37, ал.1 от ЗЗО и чл.277, ал.3 от НРД за МД, в общ размер на 8000 /осем хиляди/ лева.

Съдебната проверка по [чл. 146, т. 4 от АПК](#) за противоречие на оспорения акт с материално-правни разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за квалификацията на описаното деяние като нарушение и съответствието на санкцията спрямо него.

Всичките 40 случая на нарушенията са правилно квалифицирани като такива по чл.37, ал.1 от ЗЗО и чл. 277, ал.3 от НРД за медицинските дейности за 2020 - 2022 г.: „...За всяко посещение при лекаря или при лекаря по дентална медицина, както и за всеки ден болнично лечение, но не повече от 10 дни годишно, лицата по [чл. 33](#) заплащат на лекаря, на лекаря по дентална медицина или на лечебното заведение суми, определени с постановление на Министерския съвет...Здравноосигурените лица заплащат потребителска такса по чл. 37, ал. 1 ЗЗО за всеки ден болнично лечение, но не повече от 10 дни годишно...“. Правилно констатираните нарушения са подведени под хипотезата на чл.414, ал.3 от НРД по МД:“... Когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, определени в този НРД, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „финансова неустойка“ в размер от 200 до 500 лв...“. Правилно санкциониращият орган е определил вида и размера на санкцията, съобразявайки вида и тежестта на констатираното нарушение, броя на случаите по това нарушение и поредността на извършването му.

Не е от кръга на съществените е нарушения на процесуалните правила обстоятелството, че протокола от извършената проверка не е вписан в обстоятелствената част на оспорената заповед, от една страна защото не е задължителен неин реквизит, а от друга видно от съдържанието на същият, единият от двата изготвени екземпляра е на разположение на НЗОК. На следващо място от протокола за извършване на проверка става ясно, че лечебното заведение изпълнява договор № 22-2462/25.02.2020г. за оказване на БП по КП и Агр. Съгласно

заповедта за възлагане на проверка № РД-25-441/25.09.2020г., Управителя на НЗОК е посочил срока, в който същата следва да приключи. Спазена е процедурата по чл.74 от ЗЗО, доколкото в заповедта за нейното възлагане са посочени основанията за това – контрол по изпълнение на договорите на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с НРД по МД и проверка по писмо с вх. № 23-00-259/04.08.2020г.

Ето защо съдът в настоящия състав приема, че при всички описани в оспорената заповед 40 случая по отношение на ЗОЛ, е налице посоченото нарушение, защото за всяко посещение при лекаря или при лекаря по дентална медицина, както и за всеки ден болнично лечение, но не повече от 10 дни годишно, лицата по [чл. 33](#) заплащат на лекаря, на лекаря по дентална медицина или на лечебното заведение суми, определени с постановление на Министерския съвет, като наместо правнорегламентираната сума в размер на 5,80 лева на ден, са заплатили по 6,10 лева на ден.

Административният орган дължи конкретно и точно описание на нарушението и посочване на правилната му правна квалификация, от което да бъде направен несъмнен извод за единство на описаните факти и съответствието им с приложимото право. Следователно, в настоящия случай по делото са установени по безспорен и категоричен начин юридически факти, които съставляват материално - правна предпоставка за налагане на санкцията „финансова неустойка“ в общ размер на сумата от 8000 лева. В конкретната хипотеза наложените санкции са в минимално на предвидения размер, поради което липсва процесуална възможност за тяхното ревизиране.

Не може да се приеме, че в конкретния случай за констатираните 40 нарушения, се касае за маловажен случай, при който наказващият орган може да не наложи наказание, а да направи предписание за отстраняване на съответното нарушение и предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложена санкция /§1, т.4.2 от ДР на НРД за МД за 2020-2022 г./. Съгласно § 1, т. 4.2 ДР на НРД за МД „маловажни случаи“ при болнична медицинска помощ са: а) липса на подпис на декурзус от лекуващ лекар; б) липса на декурзус в почивни дни на нетежко болни; в) технически грешки в медицинската документация; г) липса на печат върху епикризата. В случая не се касае за някоя от изрично изброените хипотези, за да се приемат допуснатите от болничното заведение нарушения за маловажен случай и съответно да не се наложи наказание. Констатираните нарушения, въпреки липсата или незначителността на вредните последици, както и тяхното презюмиране, с оглед на обстоятелствата, при които са извършени, не представляват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Следва да се допълни, че преценката за маловажност на случая се прави независимо дали има искане от санкционираното лице, като наличието на такова искане и съответното му оставяне без уважение /или необсъждане от наказващия орган/ не води автоматично до незаконосъобразност на издадената заповед.

По изложените съображения съдът намира оспорената заповед за законосъобразен административен акт – издаден от компетентен административен орган, в предписаната от закона форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при правилно приложение

на материалния закон и в съответствие с целта. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора на жалбоподателя не се следват разноси, а такива от ответника не са поискани, поради което съдът не може да ги присъди служебно.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на МБАЛ [фирма] – [населено място], срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-249/23.11.2020г., издадена от Управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която на здравното заведение е наложена санкция в размер на осем хиляди лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: